

РЕШЕНИЕ

№ 12879

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е жалба на Т. А. А., чрез неговата майка и законен представител Л. Т. М., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, офис 311, против Заповед № РД-08-956 от 03.04.2024г. на директора на 109 ОУ „Х. С.“-С., с което на жалбоподателя, ученик в пети А клас на училището е наложено наказание „забележка“, със срок до края на учебната 2023/2024г.

Оспорва се заповедта, като материално и процесуално незаконосъобразна. Иска се нейната отмяна и се претендират разноските по делото. Депозира и писмени бележки.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез законния си представител и пълномощник поддържат жалбата.

Ответникът- Директора на 109 ОУ „Хр.С.“, се представлява от пълномощник, който оспорва жалбата, като неоснователна. Представя административната преписка. В хода по същество и в писмени бележки изразява становище за законосъобразно определено наказание. Иска се да бъде отхвърлена жалбата и присъждане на направените разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, 53 състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. Жалбата е

насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществото си е неблагоприятен за оспорващия, доколкото се твърди извършването на нарушение, за което му се налага наказание, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Безспорно е обстоятелството, че към момента на постановената заповед, жалбоподателя А. е ученик от пети А клас на ръководеното от ответника учебно заведение- 109 ОУ „Х. С.“- [населено място].

По преписката се съдържа уведомление до законния представител на ученика, а именно неговата майка Л. М., за това, че на основание чл.204, ал.1 от Закона за предучилищното и училищно образование е открита процедура по налагане на санкция „забележка“, във връзка с доклад от класния ръководител с предложение за санкциониране от 25.03.2024г. по повод извършени нарушения от Т. А. през учебната 2023/2024г./л.7/ от делото. видно от обстоятелствената част на това уведомление, ответният орган съобщава на родителя, че синът ѝ е допуснал следните нарушения: „проявява агресия към съучениците си, прилага физическо и психическо насилие върху тях“. Сочи се, че това е неизпълнение на негово задължение, произтичащо от чл.172, ал.1, т.3 от ЗПУО и чл.41, т.2 и т.5 от Правилника за дейността на училището. Описано е, че се открива процедура по налагане на наказание „забележка“, за което може да бъде представляван от родителя или упълномощено лице, респективно непълнолетният може да извършва действия лично, но със съгласието на родителя. Определена е дата и час на изслушването- 28.03.2024г. от 10.30 ч.

Представено е и предходно писмо до майката на ученика, изготвено на 08.03.2024г., видно от положения изходящ номер /л.16 от делото/, в който се сочи, че са постъпили устни и писмени доклади от учители, както и много забележки за нарушаване на дисциплината от Т. и в тази връзка се иска съдействие на родителя, който да посети училището на 13.03.2024г. в 14.00 часа.

Изготвен е План за подкрепа, съгласно заповед от 21.12.2023г., включващ консултации с класния ръководител и с психолог, съответно провеждане на срещи в периода от 12.02.2024г. до 23.05.2024г. /л.31 от делото/.

По делото и преписката е представен протокол от 13.02.2024г. /л.37 и сл./, съгласно който е отразена агресивна проява на Т., физическа агресия над друг ученик от ба клас, както и протокол от 14.02.2024г., обективиращ друга проява, спрямо съученик от пети А клас.

Изготвен е доклад от заместник-директора на училището и координатор в екипа за подкрепа, относно подадена жалба от родители на друг ученик от 5А клас за упражнено физическо насилие от страна на жалбоподателя. Доклада е от 15.02.2024г., а в него са посочени случаи от 31.01.2024г. и от 14.02.2024г.

Изготвен е протокол от 01.03.2024г. относно друга агресивна проява на Т., описана в ситуацията.

Съдържа се доклад от учителя по история и педагогически съветник /л.42 от делото/, в който е описано, че ученика Т. отказва провеждането на разговор, предвиден в неговия план за подкрепа. В тази връзка се предлага откриването на производство по налагане наказание „забележка“.

Представен е доклада от класния ръководител на 5А клас от 04.03.2024г., в която са

описани множество прояви окачествени като нарушения на дисциплината и извършване на агресивни прояви спрямо други ученици.

Представени са доклад и от учителя по физическо възпитание, както и жалби от родители.

На 13.03.2024г. е проведено заседание на Комисията по противообществени прояви в училището /л.51 и сл./, на което е взето решение, ако в срок от 15 дни ученикът продължава да нарушава правилника за дейността на училището да се пристъпи към процедура за налагане на санкция.

Представена е комуникация в електронен вид между класния ръководител на ученика и неговия родител- Л. М. относно подадени жалби от родители на други ученици, във връзка с поведението на Т..

Със Заповед № РД08-948 от 26.03.2024г., с която е определен състав на длъжностни лица от училището във връзка с откриване процедура по налагане на наказанието „забележка“. /л.62/.

Уведомлението от 26.03.2024г. е прочетено от родителя, видно от отразеното в електронната система и направената от нея разпечатка /л.64 от делото/.

Приложено е и писмо, с което се сезира ДСП-С.. /л.68/

Представено е становище на класния ръководител, от което става ясно, че на срещата на 28.04.2024г. от 10.30 часа не се явяват родители на Т., а той отказва среща и разговор, като се основава на отсъствието на родител.

Приложен е протокол от 28.03.2024г. /л.74/ удостоверяващ, че на посочената дата и указания час ученика не се яви на изслушване.

Представени са и други материали, относими към друга процедура- преместване в друго училище, които нямат отношение към предмета на делото.

С процесната заповед от 03.04.24г. е наложено наказанието „забележка“ за описаните 6 прояви, осъществени в периода от 31.01.2024г. до 11.03.2024г., съответно са описани конкретните имена на други ученици, спрямо които е проявена агресивна проява от страна на жалбоподателя. Наложена е санкцията „забележка“, със срок до края на учебната година. Основанието за издаване на заповедта е чл.171, ал.1, т.3 от ЗПУО и чл.41, т.2 и т.5 от Правилника за дейността на училището.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

В контекста на правомощията си по чл.168 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон- директор на училище, в което учи жалбоподателя към момента на наложеното наказание. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.59 ал.1 от АПК и съдържа изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта, респективно са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановената заповед.

Съдът счита, че в хода на производството по издаване на заповедта е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което опорочава последвалото издаване на административния акт. Нарушението е от категорията на съществените, защото с допускането му пряко се засяга правото на защита на подведеното под отговорност лице. Това е така, поради следното:

Няма спор по делото, че е изготвено уведомление до законния представител на ученика за откриването на процедура по налагане на наказание „забележка“, за което от представената разпечатка цитирана по-горе става ясно, че е прочетено от родителя Л.

М.. С цитираното уведомление е посочена дата и час на изслушването му- 28.03.2024г. от 10.30 часа. Както по-горе бе упоменато, в текста на уведомлението се сочи, че ученикът е допуснал следните нарушения: „проявява агресия към съучениците си, прилага физическо и психическо насилие върху тях“. Никъде в уведомлението не се описва конкретна проява по време и място, спрямо конкретен ученик или друго лице, което да е пострадало от агресия на жалбоподателя, респективно уточняването за конкретната ѝ проявна форма- физическа, вербална, съответно в какво се изразява.

Самото отправяне на покана за изслушване е удостоверено, но констатацията, че в нея липсват конкретни обстоятелства, които се вменяват на ученика практически лишава поканения ученик, както и неговия законен представител от възможността да разбере какви конкретни прояви, които му се вменяват ще бъде изслушан. В крайна сметка, липсата на подобни данни препятства организирането на защитата от страна на подведения под отговорност ученик и се приравнява на липса на редовно отправена покана за изслушване, защото в нея следва да се отразяват всички вменени деяния, за които ученикът да бъде изслушан, с конкретизиране на времето, мястото и обстоятелствата, при които е допуснато всяко нарушение. Вярно е, че в процесната заповед оспорена по делото такава конкретизация на деянията по време, място и конкретно лице, спрямо което е осъществена агресия е направена, но това не може да санира допуснатото съществено процесуално нарушение в хода на самото производство. В нормативната уредба и съдебната практика, липсата на редовно отправена покана за изслушване се окачествява на процесуално нарушение, от категорията на същественияте, които опорочават последващо издаване на акта за налагане на дисциплинарното наказание и винаги обуславя отмяна на последния. След издаване на заповедта, не би могло да се санира допуснатото съществено нарушение на етап изслушване на ученика, при което обсъждането на други факти и обстоятелства е безпредметно, а по аналогични съображения е безпредметно и обсъждане нормите на материалния закон и съблюдаване целите на закона при постановяване на административен акт, тъй като наличието на основание по чл.146, т.3 от АПК за отмяна на акта не би довело до друг резултат.

Обобщено, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** и следва да бъде уважена, с оглед контекста на гореизложеното.

Разноски се претендират от жалбоподателя, а при този изход на спора такива принципно се дължат, но от представеният договор за правна защита и съдействие /л.22 от делото/ не може да се направи еднозначен извод, че платеното възнаграждение в размер на 800 лева е за процесуално представителство по настоящото дело. Това е така, защото видно от формулировката „да представлява Т. А. пред Административен съд- София град и всички административни органи, във връзка с актове и действия на 109 ОУ „Х. С.“, възнаграждението е платено не за конкретно производство и не само за представителство пред съда по настоящото дело. Както стана ясно, налице е и друга процедура против ученика, а именно „преместване в друго училище“ и актовете и действията по нея нямат връзка с предмета на делото. В разноските по делото не могат да се включват и такива относно представителство пред административни органи. Ето защо, от съдържанието на приложеното пълномощно съдът не може да установи еднозначност между плащането на адвокатското възнаграждение и представителството само по конкретното съдебно дело, а само в този случай биха могли да се присъдят такива разноски понастоящем. В

този смисъл, искането за присъждане на адвокатското възнаграждение като разноси следва да се отхвърли, като неоснователно. Следва да се отбележи, че съдът не би могъл да анализира каква част от така платеното възнаграждение е за представителство пред административни органи, каква част от хонорара се отнася за осъществено съдействие пред съда, респективно за кои точно актове и действия на училището се отнася, при положение, че са налице данни за повече от едно административни производства по налагане на наказание. При така направените констатации адвокатско възнаграждение не би могло да се присъди, защото такава е дължимо само за представителство пред съда и то само по конкретното дело, които факти не могат да се установяват с предположения. Други разноси не са направени от жалбоподателя, поради което и не му се дължат.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, АССГ, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-08-956 от 03.04.2024г. на директора на 109 ОУ „Х. С.“-С., с което на Т. А. А.- ученик в пети А клас на училището, е наложено наказание „забележка“ със срок до края на учебната 2023/2024г, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателя Т. А. А., действащ със съгласието на законния представител- родителя Л. М., за присъждане на разноси за осъществено процесуално представителство по настоящото дело на АССГ, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: